

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6T/75/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8411010154
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8411010154.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fújerikom na hlavnom pojednávaní konanom 11.03.2019 v Kežmarku, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
X. R., nar. XX.X.XXXX O. N., G. Z. N. N. XXXX/XX, N.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 24.06.2009 asi o 20.10 hod. zastal s osobným motorovým vozidlom továrenskej značky Peugeot 206, evidenčného číslo B. - XXX Z. na ulici T. W. v Kežmarku, kde po predchádzajúcom vzájomnom slovnom nedorozumení s poškodeným G. I., ako vodičom osobného motorového vozidla továrenskej značky Ford Escort, evidenčného čísla N. XXX F. stojacom na tej istej ulici, poškodil toto vozidlo tým, že prešiel so svojím vozidlom vzdialenosť asi 30 metrov, potom sa otočil a prednou časťou ním vedeného osobného motorového vozidla továrenskej značky Peugeot 206, evidenčného čísla B. - XXX Z. narazil do prednej časti stojaceho osobného motorového vozidla továrenskej značky Ford Escort, v ktorom v tom čase sedel poškodený G. I. a toto pred sebou tlačil asi 10 metrov, pričom na osobnom motorovom vozidle továrenskej značky Ford Escort poškodil prednú časť vozidla, ľavý predný blatník, prednú kapotu, predné ľavé svetlo a predný nárazník a z miesta nehody odišiel, čím takto spôsobil pre majiteľa vozidla G.Š. I. škodu v sume 405,80 Eur,

t e d a

poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku škodu malú,

č í m s p á c h a l

prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa § 44 Trestného zákona súd u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu, pretože považuje úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 0T/36/2010 zo dňa 24.08.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.08.2010, za dostatočný na ochranu spoločnosti a na nápravu obžalovaného.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd u k l a d á obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému G.Á. I., I. XX.XX.XXXX, G. Z. K., Š. XXX/X, T. N. škodu vo výške 405,80 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd o d k a z u j e poškodeného G. I., I. XX.XX.XXXX, G. Z. K., Š. XXX/X, T. N.W. so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Kežmarku podal na Okresný súd Kežmarok dňa 04.05.2011 obžalobu pod sp. zn. Pv 26/10-25 na obžalovaného X. R. pre skutok, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť tak, že dňa 24.06.2009 asi o 20.10 hod. zastal s osobným motorovým vozidlom továrenskej značky Peugeot 206, evidenčného čísla B. - XXX Z. na ulici T. W. v Kežmarku, kde po predchádzajúcom vzájomnom nedorozumení s vodičom vozidla zn. Ford Escort, evidenčného čísla N. XXX F., poškodil toto vozidlo tým, že bezdôvodne udrel rukou po čelnom skle vozidla, následkom čoho došlo k jeho poškodeniu, tak nastúpil do vozidla zn. Peugeot 206, prešiel vzdialenosť asi 30 metrov, potom sa otočil a prednou časťou narazil do vozidla zn. Ford Escort, na ktorom poškodil prednú časť vozidla, a to kapotu, nárazník, chladič a predné svetlá, čím takto spôsobil pre majiteľa G. I. škodu poškodením v sume 500,08 Eur, pričom prokurátor tento skutok právne kvalifikoval ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona.

Rozsudkom zo dňa 25.05.2012 tunajší súd uznal obžalovaného za vinného zo skutku pri zachovaní jeho právnej kvalifikácie v zmysle obžaloby a s poukazom na tresty uložené obžalovanému trestnými rozkazmi Okresného súdu Poprad sp zn. OT 36/2010 a sp. zn. OT 15/2010 upustil od uloženia súhrnného trestu. Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 5To 42/2015 zo dňa 05.01.2016 na podklade odvolania obžalovaného zrušil vyššie uvedený rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd poukázal na absenciu zákonných poučení svedkov G. I., W. X., W.F. J. F. B. M., ktoré mali za následok nezákonnosť ich výpovedí a tým aj nesprávnosť skutkových zistení. Preto je podľa odvolacieho súdu potrebné zápisnice o ich výpovedi opraviť alebo zopakovať ich výsluch po riadnom poučení. Odvolací súd poukázal na rozpory vo výpovediach obžalovaného na hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní, ktoré neboli odstraňované ako aj na potrebu, aby bola vypočutá opätovne svedkyňa W. X. ohľadom postavenia vozidiel v čase príchodu pred jej dom. Ďalej odvolací súd poukázal na potrebu pripojenia priestupkového spisu ako aj zakreslenia postavenia vozidiel na fotografiách, pri ktorých je potrebné zistiť čas ich vyhotovenia a ich pôvod.

Vzhľadom na zmenu zákonného sudcu v uvedenej trestnej veci v zmysle Dodatku č. 1 k Rozvrhu práce Okresného súdu Kežmarok na rok 2017 a z toho vyplývajúcu nemožnosť opravy zápisníc z hlavného pojednávania vykonaného pred zmenou zákonného sudcu pri absencii nahrávok z hlavného pojednávania, s poukazom na názor odvolacieho súdu o nezákonnosti predchádzajúcich výpovedí obžalovaného a svedkov, súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.10.2018 rozhodol, že sa hlavné pojednávanie vykoná odznovu. Obžalovaný na tomto hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie v obžalobe prokurátora za vinu. Preto súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka - poškodeného G. I., svedkyne W. X. a listinných dôkazov vrátane pripojených trestných spisov a priestupkového spisu, a zistil tento skutkový stav:

Obžalovaný vo výpovedi na tomto hlavnom pojednávaní uviedol, že v uvedený deň išiel z Popradu do Kežmarku, kde cestou vzal stopárku W. X., pričom cestou sa snažil predbehnúť čierny Ford Escort, ktorý mu blokoval cestu. Nakoniec ho predbehol a prišiel na sídlisko Juh do Kežmarku, kde zastal pred domom. Vedľa neho zastavil vodič Fordu Escort, ktorý vystúpil z auta, prišiel k jeho vozidlu a začal kričať, že ho zabije a že mu doláme ruky. Cez okienko ho začal biť ale ho netrafil. Potom sa vrátil k svojmu autu, vybral z neho palicu asi pol metra dlhú a rozbil mu čelné sklo. Ako obžalovaný uviedol, on počas toho z auta nevystúpil, vystúpila iba W. X.N. a to až potom, čo mu rozbil predné sklo. Hneď ako vystúpila, otočil sa na parkovisku a vodič Fordu do neho narazil tak, že mu zablokoval cestu. Keď však štartoval, auto poškodeného ešte stálo. Obžalovaný zdôraznil, že Ford bol v jeho jazdnom pruhu. Chvíľku ho tlačil pred sebou, ako do neho narazil. Podľa neho bol Ford v pohybe, lebo keď stál vedľa neho v pôvodnej polohe, ešte okolo nich prechádzali ďalšie autá, takže tam bolo veľa miesta. Po náraze si obžalovaný nepamätal, čo sa stalo, ale vycúval a išiel na druhú stranu smerom do Ľubice. Na svojom aute mal poškodené čelné sklo a popukany nárazník. Podľa neho sa na Forde rozbili svetlomety ale auto bolo pojazdné, lebo poškodený z miesta nehody odišiel. Potom obžalovaný volal majiteľovi ním vedeného auta W. J. a cez neho sa spojil aj s poškodeným G. I., ktorý nechcel nič počuť o dohode a bol slovné agresívny. Za túto nehodu nebol nijako priestupkovo postihnutý.

Obžalovanému bola za účelom odstránenia rozporov z prípravného konania prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 09.02.2009, kedy uviedol, že nestihol zabrzdíť a vrazil do auta spredu, zrazili sa čelne a asi 10 metrov ho tlačil pred sebou. Obžalovaný nevedel vysvetliť, prečo na hlavnom pojednávaní vypovedal inak ako v prípravnom konaní a odôvodnil to plynutím času. Obžalovaný uviedol, že podal trestné oznámenie a riešilo sa to v priestupkovom konaní.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní predložil prostredníctvom svojho obhajcu fotografie, ktoré podľa jeho vyjadrenia vyhotovil buď v deň, kedy sa mal skutok stať alebo na druhý deň a ktoré zachytávajú miesto, kde sa autá zrazili. Obžalovaný na výzvu súdu zakreslil na fotografii postavenie svojho motorového vozidla a vozidla poškodeného G. I. ako aj smer jazdy oboch vozidiel.

Svedok - poškodený G. I. vo svojej výpovedi na tomto hlavnom pojednávaní uviedol, že viedol svoje motorové vozidlo Ford Escort, ktorým vykonával taxislužbu na ceste z Huncoviec do Kežmarku, pričom vo vozidle sedel sám. Počas jazdy vyšlo auto, ktorého ho chcelo obiehať a on, keď sa chcel vyhnúť zrážke s protiúdcim autom, musel ustúpiť až na krajnicu. Následne pokračoval v jazde do Kežmarku, kde mal cestu na sídlisko Juh. Keď tam prišiel, všimol si, že je tam odstavené vozidlo značky Peugeot, ktoré ho obiehalo. Preto vedľa Peugeotu zastal, vystúpil zo svojho auta a opýtal sa obžalovaného, ktorý bol vodičom Peugeotu, prečo ohrozuje svojou jazdou iných vodičov. Obžalovanému sa to nepáčilo a opýtal sa ho, či má problém a či to chce riešiť. Obžalovaný vystúpil zo svojho vozidla a chcel ho napadnúť, čo svedok - poškodený usúdil z výrazu tváre obžalovaného a z otázky, či má problém, ktorú obžalovaný položil, keď vystúpil z auta. Následne mu obžalovaný rozbil sklo na aute. V tom čase bol poškodený pri vozidlách v ich prednej časti a chcel si sadnúť do svojho vozidla. Nakoľko nečakal, že mu obžalovaný rozbije predné sklo, nepozeral sa na obžalovaného a preto nevedel, ako a čím obžalovaný predné sklo na jeho vozidle rozbil. Svedka - poškodeného to nahnevalo, pretože s tým vozidlom vykonáva taxislužbu, a preto, keď sa obžalovaný otočil a išiel si sadnúť do svojho auta, zo zadnej časti svojho vozidla vytiahol tyčku z rybárskeho náradia a rozbil obžalovanému predné sklo na jeho aute v ľavej časti. Ako zdôraznil, obžalovaný mu sklo na aute rozbil ako prvý. Svedok - poškodený si myslel, že sa to tým skončilo. Ako nastupoval do svojho auta, obžalovaný zo svojho miesta prudko autom vyštartoval tak, že mu pískali gumené, rýchlo sa otočil na parkovisku a narazil rovno do jeho auta, ktoré tlačil asi 10 metrov až po križovatku, pričom počas nárazu a tlačenia svedkovi - poškodenému zhasol motor. Svedok - poškodený vyjadril presvedčenie, že obžalovaný do neho chcel naraziť. Náraz však nebol taký prudký, aby sa mu aktivovali airbagy a to vzhľadom na nízku rýchlosť vozidla obžalovaného z dôvodu, že úsek, na ktorom sa obžalovaný rozbíhal, nebol dlhý a nestihol набраť rýchlosť. Jeho auto v čase nárazu bolo naštartované, bola zatiahnutá ručná brzda, ale s autom sa nepohol a to stálo na mieste. Následne sa obžalovaný otočil, jemu sa však podarilo naštartovať a išiel rovno na políciu, kde už počas jazdy telefonoval na číslo 158, kde policajtom povedal, čo sa stalo a kde mu operátor odporučil ísť rovno na políciu. Svedok - poškodený uviedol, že odbočil doľava na políciu a obžalovaný s autom išiel rovno. Pri náraze mu zdochol motor a vytiekla voda z chladiča. Na polícii spísali záznam a auto nechal na parkovisku polície, lebo bolo nepojazdné. Ešte v ten večer mu volal obžalovaný, aby sa dohodli, že na tom obaja zarobia, čo poškodený odmietol. Ako ďalej svedok - poškodený uviedol, vo vozidle obžalovaného bola jedna slečna, ktorá v čase, keď zastavoval svoje vozidlo vchádzala do dverí rodinného domu. Zároveň poprel, že by sa obžalovanému vulgárne vyhrážal. Škodu na vozidle obžalovaného uhradil poštovou poukážkou pánu J.T.. Vozovka na mieste nebola rozdelená vodorovnými čiarami, ale aj keď stál vedľa auta obžalovaného, vedľa nich mohli prechádzať aj iné autá a myslí, že aj jedno auto vedľa nich prešlo. Fotky z miesta si urobil vo večerných hodinách. Či bola na mieste aj polícia, svedok - poškodený uviesť nevedel.

Svedkovi - poškodenému bola za účelom odstránenia rozporov prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, v ktorej uviedol, že obžalovaný zastal pri prednej časti jeho vozidla, a rozbil mu predné čelné sklo tak, že do neho silno kopol päťou ale mohlo to byť aj pästou alebo niečím tvrdým. Svedok - poškodený zotrval na svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní s tým, že nevidel, čím mu obžalovaný rozbil čelné sklo, lebo v ruke nemal nič.

Aj svedok - poškodený zakreslil na fotografií postavenie oboch áut ako aj to, ako obžalovaný pokračoval v jazde a ako a kde do neho mal naraziť.

Súd na hlavnom pojednávaní na návrh prokurátora a so súhlasom obžalovaného prečítal výpoveď svedka W. J.Č. z prípravného konania. Tento svedok vo svojich výpovediach zo dňa 28.04.2010 a

28.02.2010 zhodne uviedol, že je majiteľom autopožičovne, ktorej patrí aj vozidlo Peugeot 206 Ev č. B. XXXBX, ktoré požičal obžalovanému, ako svojmu kamarátovi. Obžalovaný mu volal, že mu nejaký chlap rozbil predné čelné sklo. Škoda, ktorá mu vznikla vo výške 326,64 Eur mu bola svedkom - poškodeným G. I. uhradená. To však týkalo iba čelného skla. Ostatná škoda mu uhradená nebola a to sa rieši v inom konaní. Škodu si však neuplatnil. Svedok bol po nehode na mieste, kde videl rozbité sklo zo svetiel alebo smeroviek a nachádzali sa v jazdnom pruhu obžalovaného. Podľa svedka mu policajt povedal, že miesto nehody má zadokumentované.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.01.2019 bola vypočutá svedkyňa W. X., ktorá zotrvala na svojej výpovedi z prípravného konania a ktorá uviedla, že išli s obžalovaným, ktorý je jej kamarát, autom obžalovaného z Popradu do Kežmarku, keď ich počas cesty blokovalo iné vozidlo, ktorého vodič ich nasledoval do Kežmarku a neskôr ich napadol. S obžalovaným prišli do Kežmarku a zastali pred jej domom na adrese M. K. X. Auto po celý čas viedol obžalovaný a ona sedela na sedadle spolujazdca. Obžalovaného nevidela z auta vystúpiť. Pán, ktorý ich blokoval, rozbil čelné sklo na aute obžalovaného nejakou vecou, ktorú si už nepamätala. Stalo sa to však v čase, keď sedela vo vozidle. Svedkyňa z auta vystúpila a išla do domu, kde si vyberala sklo z vlasov a bola v šoku. Len cez okno v chodbe domu videla, ako má obžalovaný spredu narazené auto. Predtým počula náraz, ale ten nevidela. Ďalšie súvislosti si svedkyňa nepamätala. Svedkyňa rovnako ako obžalovaný a svedok - poškodený zakreslila na rovnakej fotografii postavenie oboch áut a svoj opis skutkového deja. V súvislosti s nákresom na fotografii však uviedla, že si veľa nepamätá.

Zo zápisnice o konfrontácii vykonanej medzi obžalovaným a svedkom - poškodeným v prípravnom konaní oba konfrontované osoby opísali priebeh deja v podstate rovnako, ako na hlavnom pojednávaní. Svedok - poškodený rovnako ako v prípravnom konaní uviedol, že obžalovaný mu do čelného skla jeho auta kopol nohou, pričom tento rozpor nevedel na hlavnom pojednávaní odstrániť. Aj pri konfrontácii svedok - poškodený uviedol, že ho obžalovaný tlačil asi 15 metrov pred sebou. Obžalovaný rovnako ako na hlavnom pojednávaní aj pri konfrontácii uviedol, že do svedka - poškodeného narazil a niekoľko metrov ho tlačil pred sebou.

Zo zápisnice o konfrontácii medzi svedkom - poškodeným G. I. a svedkyňou W. X. v prípravnom konaní vyplýva, že W. X. o priebehu incidentu pri konfrontácii vypovedala rovnako ako na hlavnom pojednávaní a potvrdila, že svedok - poškodený ako prvý rozbil obžalovanému okno na aute železnou tyčou, keď predtým slovné a fyzicky napadol obžalovaného. Náraz nevidela ale ho len počula. Svedok - poškodený zotrval pri konfrontácii na priebehu udalostí tak, ako ich uviedol na hlavnom pojednávaní ale na rozdiel od predchádzajúceho vyjadrenia pri konfrontácii s obžalovaným uviedol, že nevidel, čím mu mal obžalovaný rozbiť okno, ale asi to bolo nohou, lebo päťou by to nerozbil.

Z odborného vyjadrenia H. Z. F. vo vzťahu ku škode na motorovom vozidle Ford vyplýva, že škoda, ktorá vznikla na čelnom skle predstavuje 95,- Eur, na jednom kuse ľavého blatníka jej 33,40 Eur, na jednom kuse prednej kapoty je 159,- Eur, na jednom kuse predného ľavého svetla je 62,40,- Eur a jednom kuse predného nárazníka je 151,- Eur, teda spolu škoda predstavuje sumu 500,80 Eur.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní oboznámil aj obsah priestupkového spisu č. ORP - P- 787/DI-I-2009. Zo správy o objasňovaní priestupku vyplýva, že obžalovaný mal naraziť do prednej časti vozidla Ford Escort, na mieste dopravnej nehody nezotrval a nehodu neoznámil. Svedok - poškodený G. I. v zázname o podaní vysvetlenia uviedol priebeh skutkového deja rovnako ako na hlavnom pojednávaní s tým, že mu mal obžalovaný do čelného skla udrieť rukou. Obžalovaný pri podaní vysvetlenia uviedol, že z vozidla vystúpila jeho kamarátka a až tak na miesto prišiel poškodený G. I. a ďalej opisoval priebeh skutkového deja zhodne, ako na hlavnom pojednávaní. Okrem toho boli vypočutí Z. I. a V. N., ktorí však k udalosti prejednávanej v priestupkovom konaní nevedeli nič uviesť. Zo záznamu o dopravnej nehode vyplýva, že doposiaľ neznámy vodič Peugeot 206 prešiel nezisteným spôsobom do protismeru a narazil prednou časťou do prednej časti vozidla Ford, kde vodičovi G. I. spôsobil škodu v prednej časti vozidla a poškodil nárazník, kapotu chladiča a predné svetlá. Tiež bola vyhotovená aj zápisnica o ohliadke miesta dopravnej nehody. V rámci priestupkového spisu bola zabezpečená fotodokumentácia pozostávajúca z troch kusov čiernobielych fotografií zachytávajúcich prednú časť vozidla Ford Escort a z troch čiernobielych fotografií zachytávajúcich prednú časť vozidla Peugeot 206 a jeho čelného skla, ktoré je podľa fotografie rozbité. Súčasťou je aj evidenčná karta obžalovaného ako vodiča, technický preukaz vozidla Peugeot 206 a kópie vodičského a občianskeho preukazu obžalovaného.

Súd v zmysle právne záväzného pokynu odvolacieho súdu pripojil a oboznámil obsah priestupkového spisu Pr 711/2009. Z podania oznámenia zo dňa 01.07.2009 svedkom - poškodeným G. I. vyplýva, že dňa 24.06.2009 sa stretol s obžalovaným X. R., ktorému vyčítal to, že ho mal bezohľadne predbiehať svojim vozidlom. Na základ uvedeného obžalovaný podľa oznamovateľa svedka - poškodeného kopol do čelného skla jeho motorového vozidla Ford Escort, čím došlo k znehodnoteniu čelného skla a ku škode 150,- Eur. Obžalovaný X. R. dňa 01.07.2009 podal vysvetlenie, v ktorom poprel, že by svedkovi - poškodenému kopol do čelného skla alebo toto nejako poškodil. Zo zápisnice o ohliadke miesta priestupku vyplýva, že vozidlo Ford Escort má poškodený ľavý predný svetlomet, poškodené čelné sklo v pravej dolnej časti, kde je vytvorená preliačina o priemere 15 cm a poškodené čelné sklo v ľavej časti, kde sa nachádza prasklina cez celú dĺžku skla. Z ohliadky vozidla bola vyhotovená aj fotodokumentácia zachytávajúca motorové vozidlo Ford Escort a náčrt miesta činu. Vtedajší Obvodný úrad Kežmarok - odbor všeobecnej vnútornej správy rozhodnutím o zastavení konania číslo Pr -711/2009/Ká zo dňa 26.08.2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.09.2009, zastavil priestupkové konanie vedené proti obžalovanému, ktorý sa mal dopustiť priestupku proti majetku v zmysle § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. úmyselným spôsobením škody na cudzom majetku takým spôsobom, že dňa 24.06.2009 okolo 20:15 hod. na ulici T. W. v Kežmarku po predchádzajúcom nedorozumení mal kopnúť nohou do predného čelného skla osobného motorového vozidla zn. Ford Escort e.č. N. -XXX F., čím ho mal poškodiť a jeho majiteľovi - poškodenému G. I. mal spôsobiť škodu vo výške 150,- Eur, pretože spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané. O škode obvodný úrad nerozhodoval.

Zo správy OR PZ Kežmarok, odbor poriadkovej a dopravnej polície vyplýva, že preverení vyšetrovacích spisov z roku 2009 nebolo zistené, že v dňoch 24.06.2009 resp. 25.06.2009 bolo obžalovaným podané trestné oznámenie. Priestupkové spisy neboli prekontrolované, nakoľko u nich prebehla skartácia.

Zo správy OR PZ Poprad, odbor poriadkovej a dopravnej polície vyplýva, že spis ORP-P-787/DI -I-2009, kde bol ako priestupca evidovaný obžalovaný, bol dňa 24.07.2009 ukončený a správa bola predložená na ODI Kežmarok. Koncept priestupkového spisu nie je možné zaslať, nakoľko bol skartovaný.

Z obsahu DVD nosiča, ktorý vyhotovil súd prekopírovaním údajov z USB kľúča obhajcu obžalovaného a ktorý je súčasťou prílohovej obálky vyplýva, že fotografie z miesta činu v počte 23 kusov boli všetky vyhotovené dňa 25.06.2009 a tieto fotografie súd na hlavnom pojednávaní oboznámil.

Súd vykonal dokazovanie tými dôkazmi, ktoré navrhli strany trestného konania a ktoré vzhľadom na obsahovú stránku jednotlivých dôkazov považuje za dostatočné na to, aby ustálil záver, aký skutok sa stal, či tento skutok je trestným činom, či ho spáchal obžalovaný a či je obžalovaný za toto svoje konanie trestne zodpovedný. Súď pritom vyhodnocoval každý z dôkazov samostatne z hľadiska jeho váhy a informačnej hodnoty ale zároveň v procese hodnotenia všetkých jednotlivých dôkazov tieto vzal do úvahy v celom súhrne. Rešpektoval pritom právne záväzný názor odvolacieho súdu a doplnil, resp. zopakoval dokazovanie v rozsahu, na ktorý poukázal odvolací súd.

Z výpovede obžalovaného a svedkyne W. X. vyplýva, že obžalovaný viedol dňa 24.06.2009 osobné motorové vozidlo továrenskej značky Peugeot 206, ev. čísla B. - XXX Z. (ďalej len „Peugeot“), ktoré je vo vlastníctve W. J. z Popradu do Kežmarku, pričom na mieste spolujazdca sa v motorovom vozidle nachádzala svedkyňa W. X.. Nikto iný vo vozidle nesedel. Počas cesty došlo k predbiehaniu tohto vozidla s osobným motorovým vozidlom továrenskej značky Ford Escort, evidenčného čísla N. - XXX F. (ďalej len „Ford“), ktoré viedol svedok - poškodený G.Š. I.. Ako opísali obžalovaný a svedok - poškodený, pri jazde došlo k vzájomnému ohrozeniu a svedok - poškodený ako aj obžalovaný jazdu toho druhého vnímali ako riskantnú a arogantnú. Spôsob jazdy síce nemá vplyv na skutok ale vysvetľuje príčinu ďalšieho konania svedka - poškodeného po príchode do mesta Kežmarok. Ako obžalovaný a svedkyňa X. uviedli, obžalovaný zastavil vozidlo Peugeot pred jej domom na sídlisku Juh. Hneď vedľa nich po chvíli zastalo vozidlo Ford a to tak, ako to obžalovaný ako aj svedok - poškodený zhodne nakreslili na fotografiách zachytávajúcich ulicu a cestu. Dôležitou je skutočnosť, ktorú potvrdili tak obžalovaný ako aj svedok - poškodený, že cesta, na ktorej stáli vedľa seba obe vozidlá, nie je označená vodorovným dopravným značením, čo vyplýva aj z fotografií a šírka komunikácie umožňuje prejazd ešte jedného auta vedľa dvoch stojacich áut. Napokon aj samotní poškodený G. I. a obžalovaný potvrdili, že vedľa nich prešlo jedno auto.

Zo skutku obžaloby prokurátora vyplývajú dve konania obžalovaného, z ktorých jedno je úder rukou po čelnom skle vozidla Ford a druhou úmyselný náraz vozidlom Peugeot do prednej časti vozidla Ford. A hoci sa nejedná o pokračovanie v trestnom čine ale o jeden skutok, súd obe konania obžalovaného posudzoval z hľadiska dokazovania samostatne.

Vo vzťahu k prvému konaniu obžalovaného súd uvádza, že výpoveď obžalovaného, ktorý uviedol, že svedok - poškodený k nemu pristúpil, vulgárne na neho zaútočil a snažil sa ho päťou udrieť cez spustené okienko je plne potvrdzovaná svedkyňou W.L. X.. Táto svedkyňa tiež na hlavnom pojednávaní ako pri vykonanej konfrontácii (kde uviedla viac podrobností ako na hlavnom pojednávaní vzhľadom na odstup času) potvrdila výpoveď obžalovaného, že svedok - poškodený podišiel k svojmu autu, vybral z neho tyč a ňou rozbil čelné sklo vozidla Peugeot, pričom obžalovaný z vozidla Peugeot nevystúpil. Tým sa nepotvrdila výpoveď svedka - poškodeného G. I., ktorý uviedol, že svedkyňa X. už v aute nebola v čase, keď prišiel k vozidlu obžalovaného, pretože svedkyňa jednoznačne popísala rozbitie skla zhodne s výpoveďou obžalovaného s tým, že vo vlasoch mala úlomky skla, ktoré si doma vyberala. Preto súd výpoveď svedka - poškodeného v tejto časti považuje za nedôveryhodnú. Svedkyňa, ktorej výpoveď je konzistentná s tým, ako vypovedala v prípravnom konaní a pri konfrontácii so svedkom - poškodeným a ktorú súd považuje za dôveryhodnú uviedla, že potom, ako svedok - poškodený rozbil okno na vozidle obžalovaného ako prvý, z vozidla vystúpila a išla domov. Počas celej jej prítomnosti na mieste incidentu podľa nej obžalovaný sedel vo vozidle, čo potvrdil aj obžalovaný. Uvedené tvrdenie svedkyne, že svedok - poškodený ako prvý rozbil sklo na vozidle obžalovanému v tejto časti oslabuje výpoveď svedka - poškodeného G. I. natoľko, že táto v tejto časti skutkového deja nedáva dostatočný základ na to, aby súd mohol skutok ustáliť tak, ako je uvedený v obžalobe prokurátora, lebo nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností inými dôkazmi preukázané, že obžalovaný rozbil rukou alebo nohou sklo na vozidle svedka - poškodeného, ako to tvrdí obžaloba. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na ďalšie rozpory vo výpovedi svedka - poškodeného, kedy v priestupkovom konaní uvádzal, že mu sklo obžalovaný rozbil rukou (záznam o podaní vysvetlenia na čl. 74 vyšetrovacieho spisu), v prípravnom konaní uviedol, že to bolo nohou, keď do neho silno kopol, pri konfrontácii v prípravnom konaní so svedkyňou W. X. už pripustil, že nevidel, ako mu obžalovaný mal poškodiť sklo, ale asi to bolo nohou, lebo päťou by to neurobil. Na hlavnom pojednávaní, kedy uviedol, že nevidel, ako mal obžalovaný rozbiť čelné sklo na jeho vozidle, už nevedel dôveryhodným spôsobom odstrániť tieto rozpory vo výpovediach. Aj tieto rozpory vo výpovediach utvrďujú súd v názore, že sa výpoveď svedka - poškodeného vo vzťahu ku skutkovému deju týkajúceho sa poškodenia čelného skla na jeho vozidle nedá považovať za tak dôveryhodnú, že by len na jej základe mohol súd obžalovanému pripísať túto časť konania, hoci si súd uvedomuje, že k tomu mohlo dôjsť aj potom, čo svedkyňa X. z vozidla obžalovaného vystúpila a vošla do domu. K tomu súd dodáva, že zo záznamu o dopravnej nehode a pri ohliadke vozidla Ford dňa 24.06.2009, teda v deň incidentu vykonanej v priestupkovom konaní vyplýva len poškodenie prednej časti vozidla, a to nárazníka, kapoty a chladiča. Ani v zázname o nehode a ani z ohliadky a fotodokumentácie sa nikde neuvádza a nikde nie je zachytené poškodenie čelného skla vozidla Ford. To vyplýva až z ohliadky v rámci priestupkového konania Pr 711/2009 vykonanej dňa 01.07.2009. Aj uvedená skutočnosť zväzňuje pochybnosti súdu o tom, že obžalovaný mal udrieť do čelného skla vozidla Ford a tým ho rozbiť. Tieto pochybnosti sú natoľko silné, že súd túto časť skutkového deja zo skutku uvedenom v obžalobe prokurátora vypustil, pretože nebolo jednoznačne preukázané, že táto časť skutku sa stala.

Vo vzťahu k už zmienenému priestupkovému konaniu Pr 711/2009 súd uvádza, že jeho predmetom bolo práve údajné poškodenie čelného skla na vozidle Ford obžalovaným, ktorý mal do neho kopnúť. Toto priestupkové konanie bolo právoplatne zastavené, pretože nebolo spáchanie tohto skutku obžalovanému, ako domnelému priestupcovi preukázané. Správny orgán, podobne, ako súd vo vyššie uvedenom odôvodnení rozsudku uplatnil zásadu „in dubio pro reo“ a to vzhľadom na rozporné tvrdenia obžalovaného a svedka - poškodeného v priestupkovom konaní a absenciu iných dôkazov.

Pokiaľ sa jedná o druhú časť konania obžalovaného, súd vychádzal z tvrdenia obžalovaného ako aj svedka - poškodeného G. I., ktorí zhodne uviedli, že obžalovaný zo svojim vozidlom Peugeot vyštartoval od vozidla Ford, pri ktorom stál, otočil sa na parkovisku a prednou časťou narazil do prednej časti vozidla Ford, v ktorom v tom čase sedel svedok - poškodený a toto pred sebou tlačil 10 metrov. Obaja aktéri uvedený pohyb vozidla obžalovaného zakreslili na fotografii. Obžalovaný sám na hlavnom pojednávaní pripustil, že po náraze sám tlačil svojim vozidlom vozidlo svedka - poškodeného chvíľku. V

prípravnom konaní tento čas tlačenia upresnil dĺžkou tlačenia si 10 metrov, pri konfrontácii so svedkom - poškodeným v prípravnom konaní už obžalovaný uviedol, že to bolo niekoľko metrov. Súd zdôrazňuje, že svedok - poškodený tvrdí a súd nemá pochybnosť o pravdivosti jeho tvrdenia, že celý čas s vozidlom Ford stál, z miesta, kde zastavil vedľa vozidla Peugeot sa nepohol a to až do okamihu nárazu zo strany obžalovaného. Ako obaja zhodne uviedli, vedľa vozidla svedka - poškodeného Ford bolo ešte dosť miesta, aby ním obžalovaný prešiel vedľa vozidla Ford, čo len nasvedčuje úmyselnému konaniu obžalovaného, ktorý do vozidla svedka - poškodeného chcel naraziť. Verzia svedka - poškodeného je logickejšia aj vzhľadom na to, že predtým svedok - poškodený rozbil čelné sklo na vozidle obžalovaného, teda súd zvyrazňuje motív pomsty zo strany obžalovaného. Obrana obžalovaného, že svedok - poškodený mu mal vozidlo blokovať tým, že sa pohol vpred je nelogická už len z toho dôvodu, že by svedok - poškodený týmto manévrom sám riskoval zrážku vozidiel, ku ktorej aj napokon došlo a tým vznik nielen materiálnej škody na svojom vozidle, s ktorým vykonával taxislužbu ale aj ujmu na svojom zdraví. Teda je logickejšia verzia poškodeného, že celý čas stál na mieste a obžalovaný s vozidlom Peugeot do neho úmyselne narazil. Hoci svedkyňa X. pri konfrontácii uviedla, že svedok - poškodený stál s vozidlom tak, že blokoval obžalovaného, sám svedok - poškodený a aj obžalovaný pripustili, že vedľa vozidla poškodeného bolo miesto na prejazd áut, ktoré v čase, keď obaja stáli, okolo nich aj prešli. Svedkyňa X. uviedla, že zrážku nevidela ale len ju počula. Úmysel obžalovaného, ktorý oddeľuje dopravnú nehodu, ktorou sa snažil argumentovať obžalovaný od prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona je podľa súdu preukázaný nielen tvrdením svedka - poškodeného, že ho obžalovaný tlačil pred sebou ale aj tvrdením samotného obžalovaného, ktorý tlačenie vozidla poškodeného pred sebou potvrdzoval. Tlačiť po náraze pred sebou vozidlo 10 metrov pri nízkej rýchlosti, ktorou obžalovaný išiel vzhľadom na krátku vzdialenosť, ktorú prešiel (sám povedal, že mal zaradený prvý alebo druhý rýchlostný stupeň) vyjadruje jednoznačný úmysel obžalovaného do vozidla poškodeného naraziť a tým ho poškodiť. Ak by totiž súd uveril tvrdeniu obžalovaného, že do vozidla poškodeného narazil bez zavinenia, ihneď po náraze by vozidlo ďalej nepohýnal vpred. Tu ho ale obžalovaný, ako sám priznal, tlačil chvíľu, asi 10 metrov, teda vedel, že pred sebou tlačí vozidlo, do ktorého narazil a v tomto konaní pokračoval, čo je nepochybným prejavom jeho vôle, ktorá sa takto navonok prejavila, pričom týmto prejavom svojej vôle spôsobil na majetku svedka - poškodeného škodu zodpovedajúcu malej škode. Napokon aj škoda, ktorá na oboch vozidlách vznikla a ktorá bola zadokumentovaná z hľadiska jej rozsahu zodpovedá nízkej rýchlosti vozidiel, čo len potvrdzuje, že obžalovaný musel vozidlo Ford pred sebou úmyselne tlačiť 10 metrov a tento posun vozidla Ford nebol dôsledkom hybnej sily nárazu. Názor súdu o úmyselnom konaní obžalovaného potvrdzuje aj fakt, že obžalovaný z miesta zrážky odišiel a neprivolal políciu, čo by bol logický postup, ak by došlo k obyčajnej nehode, navyše, ako tvrdí obžalovaný, zavinenie svedkom - poškodeným. Ďalším prvkom podporujúcim logickosť úvah súdu o úmyselnom konaní obžalovaného je fakt, že sám obžalovaný pripustil, a potvrdil to aj svedok - poškodený, že sa s ním obžalovaný chcel po náraze dohodnúť, čo opäť vyznieva z pohľadu obrany obžalovaného nelogicky, ak by obyčajnú dopravnú nehodu zaviniť svedok - poškodený. Obrana obžalovaného, že si z nárazu nič nepamätá súd považuje za účelovú, Pri náraze nikto neutrpel zranenia a náraz nebol taký silný, aby spôsobil obžalovanému šok alebo stratu pamäti. Obžalovaný v čase, keď sa pohýnal, presne vedel, kde je vozidlo poškodeného, teda je jeho tvrdenie o tom, že sa nachádzalo zrazu v jeho jazdnom pruhu účelové. Pokiaľ sa jedná o námietku obhajoby, že na fotografií sa nachádzajú úlomky skla na mieste, kde nestálo vozidlo svedka - poškodeného, čo má dosvedčovať, že svedok - poškodený sa so svojím vozidlom pohol, súd poukazuje, že len na základe tohto tvrdenia nie je možné určiť, aký predmet sa nachádza na fotografii a teda, či je to skutočne sklo a ak áno, či pochádza zo zrážky alebo je to sklo iného pôvodu. Súd preto na základe vykonaného dokazovania skutok ustálil tak, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku. Obžalovaný týmto konaním jednoznačne naplnil všetky znaky prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný pritom konal vo forme priameho úmyslu, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený trestným zákonom, ktorý je majetok inej osoby /§ 15 písm. a) Trestného zákona/.

Zo správy o povesti obžalovaného podanej Mestom Kežmarok vyplývajú len údaje evidenčného charakteru. Zo správy o priestupkoch zabezpečenej v prípravnom konaní vyplývajú dva priestupky, ktoré boli zastavené. Zo správy z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok, kde obžalovaný vykonával trest uložený mu v inej trestnej veci je obžalovaný hodnotený kladne. Prejavuje sa bezkonfliktne, je tichej povahy a pokyny a nariadenia príslušníkov ústavu plní. Z aktuálneho odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný X. R. bol doposiaľ 10 krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. OT 36/2010. Z pripojeného spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. OT 36/2010 vyplýva, že dňa 23.08.2010 bola na obžalovaného X. R. podaná obžaloba pre

prečin krádeže v zmysle § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného v štádiu pokusu spáchaného v spolupáchateľstve a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona. Trestným rozkazom sp. zn. OT 36/2010 zo dňa 24.08.2010 bol obžalovaný uznaný za vinného v zmysle obžaloby a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 24.08.2010. Z tohto spisu tiež vyplýva, že výkon trestu bol obžalovanému nariadený a obžalovaný tento trest aj vykonal. Zo spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. OT 15/2010, ktorý predstavuje deviate odsúdenie v zmysle odpisu registra trestov vyplýva, že dňa 27.03.2010 bola na obžalovaného X. R. podaná obžaloba pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu, pričom trestným rozkazom zo dňa 29.03.2010 bol uznaný za vinného za skutok v zmysle obžaloby a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 29.03.2010. Z oznámenia zo dňa 17.04.2018 adresovaného Okresnej prokuratúre v Poprade vyplýva, že obžalovaný X. R. sa v skúšobnej dobe osvedčil a v zmysle § 50 ods. 5 Trestného zákona sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Nakoľko od spáchania skutku uplynula dlhšia doba (10 rokov), obžalovaný bol naposledy trestaný v roku 2010, súd považuje trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne uložený trestným rozkazom Okresného súdu Poprad v konaní OT 36/2010 za dostatočný na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti. Preto súd v zmysle § 44 upustil od uloženia súhrnného trestu, ktorý by inak vo vzťahu k tomuto odsúdeniu pripadal do úvahy.

Pokiaľ sa jedná o škodu, súd má za preukázanú škodu na vozidle Ford, ktorá bola zistená v priestupkovom konaní č. ORP - P- 787/DI-I-2009, a to na ľavom blatníku, prednej kapote, prednom ľavom svetle a prednom nárazníku, ktorá bola vyčíslená na základe odborného vyjadrenia na sumu 405,80 Eur. Nakoľko výška škody je nielen pojmovým znakom skutkovej podstaty prečinu poškodenia cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona ale je súčasťou popisu skutku, súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému G. I.N. škodu vo výške 405,80 Eur. Zvyšnú časť nároku poškodeného G. I. na náhradu škody, ktorú si poškodený uplatnil titulom poškodenia čelného skla na vozidle Ford, súd odkázal na civilný proces a to vzhľadom na závery súdu o tom, že v tejto časti nebolo preukázané, že sa skutok spočívajúci v rozbití čelného skla na vozidle Ford obžalovaným stal. Preto o škode rozhodol súd tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.